

SZERKESZTŐSÉG:
BUDAPEST, IV. VÁRMEGYE-UTCA 11.
Telefon száma 786.
KÉZIRATOKAT NEM KÜLDÜNK VISSZA
[SÁBBERMÉNYEK LEVELEKÉTFOGADUNKEL]
ELŐFIZETESI DIJ:
Vidékre postán v. helyben házhoz hordva.
Egy évre . . . 40 kor. | Egy negyedévre 10 kor.
Egy fél évre . . . 20 kor. | Egy hónap . . . 5 kor.
Külsőre: 8 óra Németországba az orosz
Postára, Olasz-, Csehszlovák-, Török-, Görög-, Spa-
nyolra és más országokra, melyek a postaszert-
szabályzatnak megfelelően 15 korona.
Egy szám ára 12 fill.

EGYETÉRTÉS

FENYŐ SÁNDOR
főszerkesztő.

EÖTVÖS KÁROLY
szépirodalmi főszerkesztő.

KIADÓHIVATAL:
BUDAPEST, IV. VÁRMEGYE-UTCA 11.
Telefon száma 786.
HIDÉTSÉREK ÉS NYILTÉRRE VALÓ
KÖZLEMÉNYEK FELVÉSZ A KIADÓHIVATAL
Pénzesben fogynak: John F. Jones
& Co. 31 bis, Faub. Montmartre.
Londóban fogynak: Tóth József
11. Bloomfield Square.
Frankfurtban a K.: Németországi királdal-
gos központi hivatalnak Daube G. L. és Társa,
valamint özvegy Köhler.
Bécsben: Danneberg I. I., Kumpfgasse Nr. 7.
József utca, 11. Wollzeile Nr. 6-8.
Kassában és Veszprémen: Wallinghausse 10
Németországban: S. J. Wallinghausse 10
Oppau A. Schomburgk Nr. 2.
Schneeberg: L. Wallinghausse Nr. 12.
Zürichben: Orell, Füssli & Co.
szépirodalmi főszerkesztő.

Mai számunk főbb közleményei:
Tudósítások a németországi Burgba.
Széll Kálmán lemond?
A feladatokról kalend.
Tanárnyeltes.
Retormok Montenegróban.
A borraivó.
Hambortek cédhaza.
Uj káposztások.
Társa: „Zrinyi Iloa.” Irt: Rákay László.
Az új polgártárs. Irt: Dr. Bethlen
Oszkár.
Regény: A tündér. Irt: Gyp.

Haladéktalanul a Burgba . . .

(pd.) Tárgyaltak, tanácskoztak, —
egyezkedtek a miniszterek, hosszasan,
kétségségetlen. Ma délután is. A
délutáni tanácskozás végzetével pedig
Széll Kálmán miniszterelnök haladék-
talanul a Burgba hajtatott, hogy ő
Felsőházat kihallgatást kérjen. A ki-
rály fogadta is. Holnap délelőtt pedig
Körber fogadja.

Bécsi híreink azt ujságolják, hogy
holnap délelőtt mind a két kabinet
beadja lemondását. Döntsen az urak-
kodó.

Biztosra vette az egész közvéle-
mény, hogy ma alárja a két kormány
a megegyezést. Vehette is. Mert maga
Széll Kálmán is úgy gondolta. S egy-
szerre annak híre kezdett szállingózni,
hogy:

az egyezés megkötésének az esé-
lyei egy csöppet sem javultak . . .
nem igen van már reményesség, hogy
a miniszterek utolsó értekezése meg-
állapodást szerezzen . . .

nincs még teljesen kizárva a meg-
egyezés, de nagyon kevés már a bi-
zakodás.

A ki pedig ennek a hirtelen han-
gulatváltozásnak az okát nem érti,
nem értheti meg a holnapi kettős le-
mondást sem. S nem igen értheti,
hogy ugyan mit döntsen hát el az
uralkodó akaratára.

Ime a helyzet nyílja.

Körber nem akarja a megegyezést.
Azért áll elő folyton újabb meg újabb
követelésekkel. Azért kell súlyos vál-
ságnak lennie abból, a mit Széll
Kálmán csak formáságnak tartott
már.

Körber nem akarja a kiegyezést,
mert nem akar kereskedelmi szerző-
dést Németországgal és mert amugyse

bizik abban, hogy a parlamentjével
boldogulni tudjon.

Ő nem igen nyerhet a vámszövet-
séggel. A szabad forgalom biztosítva
van 1907-ig; az melléke, hogy vámsz-
övetségnek hívják-e ezt a szabad
forgalmat, vagy az önálló vámterület
jogállapotának. Tehát neki nem kell
félteni semmitől. Legfeljebb a Reichs-
rathól kell tartania, — már tudni-
illik akkor, ha létrejö a megegyezés
közte s Széll között.

Ez a helyzet egyik oldala.

Ha megvan a vámszövetség is s a
vámterület is, akkor elkerülhetetlen a
németekkel való szerződés; Magyar-
ország akarata feltétlen kérészkolná
azt. A szerződésből pedig csak Ma-
gyarországnak lehetne haszna. Ausz-
tria nem kaphatna kedvezményeket
az ipara számára, csak a magyar
mezőgazdaság kaphatna valamit, első
sorban a német minimális gabona-
vámokat. Ezeket a kedvezményeket
pedig az osztrák ipari vámok terén
való engedéssel kellene megfizetni.

Tehát az osztrák ipar fizetné meg, a
mit a magyar mezőgazdaság kap.
Nem is szólva arról, hogy az osz-
tráknak nem kedves az, ha a ma-
gyar mezőgazdaságnak nagyobb a
piacza.

Ha megvan a vámszövetség is s a
tarifa is, akkor mindennek be kell
következnie. Ha nincs megegyezés s
csak tarifa van: akkor nincs szerző-
dés Németországgal. Négy évre senki
se áll velünk szóba. De meg Körber
még a magyar közjogot is védheti,
mondván, hogy nem lehet közös szer-
ződést kötni, mikor külön a vámtel-
rület.

Ezért nem kell neki a vámszövet-
ség. Csak a tarifa, az ő magas díjté-
teleivel. A melyek eredményeként
ezentul még erősebben táplálnánk mi
az osztrák ipart. A mivel egyuttal meg-
messzebb jutnánk a magyar ipar re-
ményétől.

Ezért áll elő a legutolsó perczben
képtelen követelésekkel. Ugy számít-
van, hogy részorítja Széll Kálmánt a
vámszövetség nélkül való közös vám-
tarifára.

Ha a két kormány lemond, ha a
két kormány a Felsőház döntését provo-
kálja: csak arról van szó, hogy Kör-
bernek ez a terve megvalósuljon-e?
Lehetetlen, hogy megvalósuljon.

Széll Kálmán egy óvatlanul percz-
ben kijelentette ugyan a Ház előtt,
hogy meg lehet csinálni a tarifát vámsz-
övetség nélkül is. De azóta kell
hogy belátta legyen selyos tévedését,
meg Körbernek perfid játékát.

Lehetetlen, hogy Széll Kálmán nyit-
tass szemmel belenézzen az osztrák
csapdába. Akkor feltétlenül szétépnek
a magyar parlamenti fenevadak.

Ha megbukik az ország érdekeinek
védelmében: dicsőséggel bukott meg.
Ha csupáncsak a tarifával jó haza,
akkor három hónap mulva, dicstele-
nül bukik meg. Csak ez a két alter-
natívája van. Ha tudniillik nem Kör-
ber bukik meg.

Ebben pedig nem reménykedhetik
az ország.

Széll Kálmán lemond?

— A kiegyezés válsága. —

Széll Kálmán és Körber doktor, —
Körber doktor és Széll Kálmán (ad
normam Eduard és Kunigunda) tehát
megint összejöttek és megint szétmen-
tek. Mint hajdan is, meg újabb is, tár-
gyaltak délelőtt és tárgyaltak délután,
és szétmentek este megállapodás nél-
kül, megegyezés nélkül, kiegyezés nél-
kül. A magyar miniszterelnök egyene-
sen a Burgba hajtatott a sikertelen
újabb tülekedés után, s jelentést tett
a királynak. Még egy napig Bécsben
marad, miközben ő Felsőház Körber
osztrák miniszterelnököt fogja kihall-
gatáson fogadni.

A helyzet ebben a pillanatban
az, hogy kiegyezés nincs, a megegye-
zés valószínűsége csaknem megszűnt.
Bőven szól arról vezérezkünk s az
abban kifejtettek nyomán világos, hogy
most a döntést a kiegyezés válságában
a királynak van. Neki lesz módjában
ítélni, hogy melyik fél van a na-
gyobbik hiba. Aszerint fordul a hely-
zet, vajjon elfogadja-e mind a két
miniszterelnök lemondását, nem fo-
gadja el egyiket se, vagy pedig egyik
hadakozó fél pártjára áll, amennyiben
vagy az egyik, vagy a másik lemon-
dást elfogadja.

Ez az utóbbi volna a valószínű

megoldás, ha a válságban személyes
differenciálról volna szó. De itt
objektív értelek vannak, olyanok, a
miken semmit se változtat egyik vagy
másik lemondás elfogadása. Akárki
jönne Körber után, bárki követné a
miniszterelnökségben Széll Kálmánt,
a kiegyezés válságán az már nem
változtatna semmit.

Csak egy meglepetés képzelhető el,
bár ezt is nagyon valószínűtlenné
teszi a helyzet. Hogy a miniszterelnök
még holnap, az utolsó pillanat-
ban, váratlanul és szinte hihetetlenül
mégis megegyezzen. De erre semmi
jel se mutat, legalább ebben a pillan-
atban nem.

Itt adjuk a mai nap eseményeiről
az összes jelentéseket: együtt hü
fotografiáját a válságba jutott kiegye-
zési alkunak:

A délelőtti tárgyalások.

A folytatott tárgyalások menetéről a következő
bécsi távirati és telefonújsítások szólnak:
(Magyar Távirati Iroda.) Széll Kálmán
miniszterelnök és Lukács László pénzügy-
miniszter vasárnap délután Bécsbe érkeztek.
A magyar miniszterek kíséretében ugyan-
csak ideértek Popovics Sándor pénzügy-
miniszteri tanácsos, Skerlecz báró és Am-
brovics dr. titkár. A miniszterek a Bank-
gassei magyar házban előfordult kanyar-
estre való tekintettel, ezuttal is a Sacher-
szállóban szállottak meg.

Délután fél három órakor a Sacher-szállóba
érkezett Körber Ernő osztrák miniszterelnök
és Böhm-Bawerk osztrák pénzügyminiszter
a kikkel Széll Kálmán miniszterelnök és
Lukács László pénzügyminiszter haladéktalan
tanácskozássra ültek össze. A tanácsko-
zás, melynek tárgya a kiegyezés anyagának
még tisztába nem hozott részei képeztek,
est 6 óráig tartott.

Az osztrák pénzügyminiszteri palotában
ma délelőtt tíz órakor újabb tanácskozás
volt, melyben magyar részről Széll Kálmán
miniszterelnök, Lukács László pénzügy-
miniszter, osztrák részről Körber miniszter-
elnök és Böhm-Bawerk pénzügyminiszter
vettek részt. A tanácskozás tárgya ma is a
kiegyezési anyagok még tisztába nem ho-
zott része képezte. A konferenzia délután
félöreg óráig tartott. A tanácskozást meg-
előzőleg Széll Kálmán miniszterelnök Lukács
László pénzügyminiszterrel konferált, mely
konferenzian Popovics pénzügyminiszteri
tanácsos is résztvett.

A két állam kormányfőiről a tanácskozást
délután folytatják.

(Budapesti Tudósító) Széll Kálmán és
Körber dr. miniszterelnökök s Lukács László
Böhm-Bawerk lovag pénzügyminiszterek a
tegnap megkezdett tárgyalásokat ma délelőtt
folytatták. Az értekezlet, a melyen időnkint
résztvettek a szakelőadók is és pedig magyar
részről Popovics Sándor miniszteri tanácsos,
osztrák részről pedig Gruber osztályfőnök és
Spitzmüller miniszteri tanácsos, délelőtt
tíz óráig déli tizenkét óráig tartott.
Délután folytatják a tanácskozást.

Délután folytatják.

A délutáni tárgyalásokról a következő jelenté-
sek szólnak:
(Bud. Tud.) A két állam miniszterelnöké-
nek és pénzügyminiszterének délelőtti érte-
kezlete után, a mely az osztrák pénzügy-
miniszterium épületében folyt, délután Körber
dr. osztrák miniszterelnök és Böhm-Bawerk
lovag osztrák pénzügyminiszter Széll Kálmán
miniszterelnökkel a Sacher szállóban jelentek
meg, a hol Lukács László pénzügy-
miniszter is jelen volt. Háromnegyed órai ta-
nácskozás után az osztrák miniszterek eltá-
voztak, mire Széll Kálmán miniszterelnök
ő Felsőházhoz ment, hogy a tárgyalások
eredményéről jelentést tegyen.

Holnap délelőtt hasonló czélból alkalm-
sint Körber dr. osztrák miniszterelnök is
megjelenik ő Felsőház előtt.

A magyar miniszterek egyelőre Bécsben
maradnak.

(M. T. I.) Körber Ernő dr., osztrák mi-
niszterelnök és Böhm-Bawerk osztrák pénzü-
gyminiszter ma délután három órakor meg-
jelentek a Sacher-Szállóban, a hol Széll
Kálmán miniszterelnökkel és Lukács László
pénzügyminiszterrel háromnegyed órán át
folytatták a délután felbeszélés tanácsko-
zásokat.

Közvetlenül a konferenzia után délután
négy órakor Széll Kálmán miniszterelnök
a Burgba hajtatott, a hol őt a király közel
egy óráig tartó magánkihallgatáson fo-
gadta. A kihallgatás során a miniszterelnök
jelentést tett a kiegyezési helyzetről. Holnap
delelőtt ő Felsőház előrelátólag Körber
miniszterelnököt fogja fogadni, a ki szin-
tén megteszi jelentését. A helyzet tisztázása
mindkét miniszterelnök jelentésének megte-
tele után várható.

Széll Kálmán miniszterelnök a királynál
való fogadtatása után Lukács László és
Széchenyi Gyula gróf, miniszterekkel érte-
kezett. A magyar kormányelnök még a hol-
napi napot is Bécsben fogja tölteni.

(Saját tudósítónktól.) A délutáni
folytatlagos tárgyalások a miniszter-
elnök bécsi szállásán közel egy óra
hosszat tartottak. Közvetlenül az osz-
trák miniszterek távozása után Széll
Kálmán kocsiára ült, s a Burgba haj-
tatott, ahol kihallgatásra jelentkezett.
A király azonnal fogadta, s a kihall-
gatás egy óra hosszat tartott. Itt azt
hiszik, hogy a megegyezés lehetősége
ezuttal az osztrák minisztereknek mult,
s valószínűnek tartják, hogy a kihall-
gatás során Széll Kálmán felajánlotta
lemondását a királynak. A döntés
holnapra marad, a mikor a király Kör-
ber miniszterelnököt is fogadja.

Az Egyetértés tárcaja.

„Zrinyi Iloa.”
— Az Egyetértés eredeti tárcaja. —
Irt: Rákay László.
Órk, igaz törvény, mert Istenkéz irta
Tavasznak jöttével, a virágnak nyílt
A szívnék szerelme,
Rákóczi Györgyné hát, az özvegyi fátylát
Sóhajtván, letette!

„Keruczek királya, hős Thököly Imre
Zrinyi Iloának, rózmaringja hintve
Munkács vára túrva . . .
Est alkonyi pirba, levelét mig írja
Sirdogál két árva!

Tárogató nuszáj . . . izzik szív a szíven!
„Csillagod én uram, bármire is vigyen
En veled, halálig . . .
De a fam sorsát, ne kössük te hozzád!”
S csókja könyre válik!

A munkási hársfák, levelük hullatják . . .
Hanyatlak, haldoklik, a magyar szabadság
Thököly elbusul,
„Uram, választ várnak, a török császárnak
Adod e nód túsul?”

„Túsul vagy úgy fordul, hát örökös
rabnak
Nem édes szerelmem, téged én nem adlak
Hogy mint párja vesztett . . .
Akkor jön más Irád — anya helyett fát
Rákóczi Ferenchez!

Száz nyíló rózsája, a ringó bokornak
Róma mégis egyet, ha tépnek oroznak

Oktalan bár, — reszket;
S az anya ne féltsé, azt ki szemefénye
Az egyetlen egyet!

Suttogva is: nem, nem, de néml riadtan
Mert Thököly arcán harag, szeme villan:
„Urak én, akarom!”
Parancsba is adja: a fu hajnalra
Ott legyen Váradon!”

Viharát a tenger, a nagy végtelenbe . . .
De jaj az anyaszív, az hova temesse
Virrasztván az éjjel?!

Hull mint a gyöngyvirág, de enyhülést
nem ad
Minden könnyesepp eget!

Itt a nagy pillanat, lelke rengve érzi!
Fia és férje közt választani kell neki . . .
„Istennem, Istennem!”
Egyszerre suhanva, holt férje alakja
Rákóczi ott terem!

Szólanul felmutat, mintegy intve őva
A teremben lengő, tépett lobogókra
— Szabadság jelvényi —
Homlokán a sebre, mit osmán kard ejte
És a nő: megérti!

Fellebben előtte, a jövendő, látja
Mi lesz ő fiának, szent nagy hivatása
Mind az ott, irva van!
Nevét eljegyezte, dicsőség, keservre,
A sors, véres csókban!

Álmodik vagy ébren?! Tűz az égen?
Virrad
Fel Zrinyi Iloa, ott ül már a fiad
Bogláros paripán . . .
Ősi harmat szállja, feléd sóhajítása
„En édes, jó anyám!”

S im az anya-szívnék, glóriás hatalma!
Horkan a mén, esatlós, vürur néz riadvá
Egy királyné áll ott!
„Bár világ haragja — de fiát nem adja”
Óh áldott, oh áldott!

Az új polgártárs.

— Az Egyetértés eredeti tárcaja. —
Egész idáig csupa álom volt az élete.
A sors mosolygva kínálta neki mindazt,
a mi megdobogtatta a szívet: fényt, a me-
nek az árnyéka is mosolygás, kivételes joga-
kat, a mikkel szemben alig áll kötelesség.
A születésével szédítő magasságra emel-
kedt, a honnét lehajlatott, hogy beleleltessen
egy-egy csillag, nedves leányzembe, de
reá nézve meg a szerelem sem jart kötele-
zettségekkel. És Lipót Ferdinánd egy közönsé-
ges, szürke napon, a mikor már hat év óta es-
tigyatt a csökök éjszakákon a szenvedély
lobogását, minden hirtelen apropos nélkül
elvet magától rangot, pompát s beáll
Wölling Leo polgártársnak. Csak azért, hogy
megmutassa az asszonyának, hogy szereti.
Fellöki a konvenziókat, hogy a konvenziók
szerint is magává tesse a brünni posta-
listát leányát.

Akad-e a huszadik század elején igaz-
ban különös, a modern miliőbe érdekeseb-
ben simuló romantikus regénytema, mint a
melyeknek ez a tükösvérű, fiatal főherceg
a hőse? Meg van az alakjának mind az a
varázs, a mi csak színpadkassza teheti a
szerelem fanatikusait: dőlözeg külső, amely
elcsúsz a férfias szívet takar, nemes önfelel-
dőzés s ideális hűség. Montreux narancs-
fai áhítattal susognak össze, ha elmegey alut-
tuz ez az érdekes pár s a demokracia bi-
zonyára ünneppapjának mondhatja a niát, a
melyiken Lipót Ferdinándból — Wölling
Lipót lett.
A legszebb regényből is nehéz azonban
drámát alkotni. A mit a fantázia kinema-
tográf-képek csillogó és gyors egymás-
utánjában annyira elragadónak mutat, a

színpadon egyszerre tesz ellenmondá-
sokkal, érthetetlen zökkenésekkel és kérdő-
jelekkel. Lipót Ferdinánd dramatisztir-
regénye az expozé pompásan van beállítva.
A hős, a ki fölemelt homlokával indul neki
az életnek. A karján az asszonya, a király
az ő szerelme lemos minden foltot. A háta
mögött a mult minden eszbitő ragyogása,
de ő rálep az útra, a melyről tudja, hogy
az éppen nem rózsákkal van behintve.

A romantika s az élet prófája vajjon ál-
lítható-e rafináltabb érdekességgel egymás-
lalt szembe? És nekünk, a kik áhítatosan
szivtuk annak a ritka kék virágnak az illa-
tát, vérszível kell konstatalnunk, hogy
maga a dalás hős nem túlságosan rag-
aszkozik a dramaturgia szabályaihoz.
A remek expozé után nem vág neki
elcsúsztan az ezer akadálynak, hogy
győzzön vagy bukjon, hanem alkuszik. Föl-
veszi ugyan a polgárgunyát, de az új gar-
dóbejt meg azokkal véteti meg, akiknek
büszken mutatott hátat. S a dráma kemény,
nehéz felhőköt borított levegőjét egyszerre
lanyhává teszi az opportunizmus.

Végtere a maga szempontjából neki van
igaza. Ő nem akart drámahős lenni. Kivéte-
lesen könnyed világnézettel rájött arra, hogy
az aranygyapjas rem nem ér fel egy szerel-
mes óra gyönyörűségével s levonta
a konzenziókat. A regény hősek
optimizmusával gondolkodott. A szerelem s
az ember jogait emlegetté. Ezeket most
megadták neki. Erre aztán maga ijed meg
legjobban attól, hogy ezekkel a jogokkal kö-
telettség is jár. S a süllyedő hajó drága-
ságból menteni akar.

A pénz. A modern színművek kulcszű
mögött seltetkedő démon, a melyik mindig
talál alkalmas perczet, hogy közbeszóljon a
legklasszikusabb jelenetekbe is, most Wöl-
ling Lipót drámájának jelenti a bukást.
Csak kissé korábban, mint vártuk. Még az
első felvonásban.
Wölling Lipót sorsa még így is meg-
indító. Csak nem szabad túlságosan nagy mé-
téssel mérni az egyéniségét. Végtere tradi-
ciózat, gondolkodást, vért nem lehet meg-

váltogatni egy merész elhatározással. Hoz-
zásokot az élet gondatlanságához s mikor
a gondok első sötét árnya leléje vetődik,
biztosítani akarja az existenciáját. S ezt
teszi azon a módon, a hogy tudja. Ha azt
teheti neki ezért személynást?

Az új polgártárs elhatározásának regé-
nyessége így hát sokat veszít a csillogásá-
ból. A részvét az egyedüli impresszió, a mit
a sorsa jogosan kelthet bennünk. Kitesztva
a megcsokolt legkörből, beálltva egy idegen
világba, melynek a gondolkodása, az er-
kölcsei teljesen ismeretlenek neki, az új élet
kezdeten már habozva, kétségekkel, a bizony-
talanság nyomozású érzésével a szívében, vajjon
híthető-e, hogy meg bír a maga lábán
állani? Mennyi illúzió-hervadás, milyen fásult
reignáció, mennyi tragikus önvád kísérteti
majd később, a mikor azok az indító okok,
a mik most vezették, elvésztek reá az iz-
gató varázsukat, a mikor már talán maga
sem érti meg a múltját s az élet követelőb-
ben sürgeti a jogait! Mikor megérti Wölling
Lipót, hogy mégis nehéz egyszerű polgárnak
lenni.

Addig azonban feszült érdeklődéssel néz-
zük a sorsát. Mégis dráma lesz-e az, vagy
újságröport. Ha az utóbbi, akkor is bizonyos
hogy a legérdekesebbek közül való.

Dr. Bethlen Oszkár.

A TUNDÉR.

REGÉNY. 19
Irt: GYP.
Chateau-Lardon, a mit naiv unokaücs-
esére pillantott, a ki a hideg kávéja előtt
álmozdini látszott, nyugtalanul tette föl a
kérdést önmagának:
— Mit fog ez az asszony ezzel a gyerek-
kel csinálni! . . . az nem tud védekezni, az
hiszékeny, hiu, mint mindenki az ő korá-
ban . . .
Jacques ismét fölriadt álmozdásából:
— Még mindig nem mondta meg a bőszi,
hogy mikor menjek, Noviniérebbe, ha otthon
akarom találni Clagnyné asszonyt! . . .

Felhivatalos gondalmak.

A Magyar Nemzet mai esti lapja a kiegyezésről szóló jelentését a következő bécsi hangulathalakkal vezeti be:

A kiegyezési tárgyalások ugyan lassan haladnak, de talán mégis haladnak. A magyar közvélemény — persze az osztrák is — a legzársabb érdekében álló kísérlettel a miniszterelnökök és a miniszterek járásának-megjelenésének minden egyes mozzanatát. Minthogy a kegyelmes urak a legmélyebb titoktartást örzik a tárgyalások belső mozzanatairól, természetesen, hogy a közvélemény kénytelen a külsőleg megfigyeléssel megelégedni és ebből vonni le gyakran merész és legtöbbször oly következtetéseket, melyek a tüzesebb bírálatot ki nem állják. Egész legió hírlapok és tudósítók, köztük több országgyűlési képviselő, fáradozik ezen a jórészt meddő munkán, mely gyakran igyekszik szenzációs lenni, de éppen azért még kevésbé megbízható. Ez a sok minden áron tudni-akarsó rápillantás a magyar népre, melynek elcsúsztatása, mint ritkán nyugtalanító hírt, melyeknek közszép gyanús fogadási-átol óvni kell az olvasót és a politikai közvéleményt egyaránt.

Széll Kálmán miniszterelnök és Lukács László pénzügyminiszter, kik tegnap délután az osztrák fővárosba érkeztek, ma is, tegnap is az egész rendelkezésükre álló időt a kiegyezési helyzet tisztázására szentelték.

Tegnap délután, az órák daczára, nyomban megerkezések után Széll Kálmán miniszterelnök és Lukács László pénzügyminiszter tanácskozára ültek össze dr. Körber Ernő osztrák miniszterelnökkel és dr. Böhm-Bawerk pénzügyminiszterrel. A négy kormányfő az esti órákig foglalkozott a kiegyezési anyag megbeszélésével.

Ma reggel a magyar miniszterelnök és a pénzügyminiszter előbb együttesen beszéltek meg dr. Popovics Sándor pénzügyminiszteri tanácsossal a tanácskozási anyagot. Majd újra összeültek a két állam miniszterelnökei és pénzügyminiszterei és a déli órákig tanácskoztak, a nélkül, hogy ezáltal is befejezhetők volna a tárgyalásokat.

Lapunk zártakor telefonálják, hogy délután négy órakor a Sacher-szállóban ismét megjelentek Körber Ernő dr. és Böhm-Bawerk dr. és a négy kormányfő folytatta a vitás anyag megbeszélését.

A magyar miniszterek az alkalommal való bécsi útjának határozatlan kitűztét ezúja a kiegyezési helyzet tisztázása, az egyik vagy a másik irányban. A szinte szakadatlanul folyó tárgyalások a mellett szólnak, hogy a tisztázás addig nem következett be. Másrészt azonban a tárgyalások fontalmát továbbozza még mindig kecseskedést azzal a reménnyel, hogy a megegyezésközben, Nygyon valószínű, hogy Széll Kálmán miniszterelnököt a felség vagy a mai délután, vagy a holnapi délelőtt folyamán kihallgatásán fogadják.

A Pester Lloyd még sötétebben festi a helyzetet s tudósításában ezeket jeleníti:

Széll Kálmán miniszterelnök és Lukács László pénzügyminiszter utjának most az volt a főcélja, hogy a kiegyezés befejezésének még utjában álló akadályok elhárítása céljából az osztrák kormányval tárgyaljanak. Hogy mik ezek az akadályok, arról ma még csak puszta találgatások vannak forgalomban, mert az illetékes személyiségek e kérdésekben még mélyen hallgatnak és semmit nyilvánosra hozni nem akarnak. Így tehát az utolsó napokban Bécsből a differenciális pontokról küldött tudósítások sem egyebet, mint kombinációk. Különösen áll ez egy a bécsi lapnak arról a híreről, hogy a kiegyezés már készen volna, amely lap aztán karácsonyi számában azzal az újsággal lepte meg a világot, hogy a kiegyezés létrejötte pusztán egyetlen kérdéstől az olasz borsvám-klauszultól függ, míg tegnap ugyanez az újság a

— Erigy jókor — választotta Chateau-Lardon — akkor beszélhetsz vele ...

— Ep úgy tanácsolhatta volna neki, hogy tévén menjén, mert meg volt róla győződve, hogy Biju non megy ma sehova, hogy csak az a legjobb lépés a gyűjtmenyébe sorozása. Eszébe jutott, a mikor Denyse néhány nap előtt a parkban virágokat szedett; akkor ő rá várt. Most újból érezte azt a sajtóságs égetést, a melyet a véres öpp a nyelvén előidézett ...

— Jacques végül megitta a kávéját. Resignáltan követte a nagybátyját a billiárdterembe, de mikor a dökösök akart nyulni, Chateau-Lardon megállította:

— Fin! látom, hogy egy fogod a kezébe azt a dábit, mintha a fogadat luznak ... No, hát itt nincs helye a komédiázásnak ... Mindenki azt esindja, a mi jól esik neki ... Erigy! és esid! ki magad ... aztán pedig főgásd meg a csinos szomszédnömet ...

Jacques areza elégedetlenséget fejezett ki, mire Chateau-Lardon nevetve folytatta:

— Na ... igazad van! ... ahhoz a birtokos névmasz használathoz nincs semmi jogom ... Ep úgy mondhattam volna „szomszédnökönk ...” Nem lenne igazad, ha olyasfélket képzelnel ... annál kevésbé, mert Clagnyne asszony, ugy mondják, nagyon szereti a férjét ...

Martinie a vállát vonogatta:

— Híszem! ... Majd bizony ...

— Oh ... igen ... fiacsók, a te azt híszed, hogy az asszonyok csak a huszonkét éves embereket szerelik ... a kiknek sürü a hajuk és ritka a hajszuk ...

— A bácsi komolyan gondolja, hogy az a esodás asszony szeretheti a férjét?

— Egy bizonyos. Hogy mikor férhez ment hozzá, Clagny még legény volt a talpán ...

— Mikor volt az?

— Előtt nyolc esztendővel ...

— Ah ... bah! ... Hát az asszony hány éves? ... En husznak gondolnám ...

— Huszonnyolc!

— Lehetetlen!

— Pedig annyi ... Szóval, ezeltől nyolc esztendővel az én főnököm még ...

fürtöl gabonavámet tüntette fel a legjobb akadályként. Igen jól értesült helyről teljesen tévesnek mondják ezt az állítólag magas államférfiútól származó információit, s különösen azt az értesülést, mintha a magyar kormány beleegyezett volna abba, hogy a magyar parlamentben újból sürgetett és a Bánffy-Bádeni egyezményben osztrák részről is helybenhagyott tiroli vámemelést, egynehány évre újból elhalasztanák.

Végez pedig jelentését a Pester Lloyd ezzel: **A tegnapi és a mai tanácskozás folyamán, a kiegyezés befejezése iránt a kilátások egyáltalán nem javultak.** Ambar Körber miniszterelnök és Böhm-Bawerk pénzügyminiszter délután ismét megjelentek a Sacher szállóban, hogy a megbeszéléseket a magyar miniszterekkel folytassák, mindazonáltal ez az újabb összejegyzés már nem nyújt semmi reményt. Egy politikus, a ki a kiegyezési tárgyalásokba beavatott információkkal bír, a következőképpen jellemzte a helyzetet: — Habár nincs kizárva, hogy a kiegyezés mégis létrejöhsön, mind a mellett kevés érem iránt a remény.

Mit mond a bérszo?

Bécsi bérközörökből írják a következőket: A legutóbbi miniszteri konferenciák nem végződtek ugyan még a Magyarországgal való kiegyezés megkötésével, remélik azonban, hogy vasnap délelőttön a kiegyezés, mert hir szerint már csak két kérdés van: a készletes megadás és a közös jàradék konverziója, a melyre nézve a két miniszter még nem tudott megegyezni; olyan, kérdések a melyeket a legrosszabb esetben az egész kiegyezési komplexumból ki lehet vonni, hogy később külön tárgyaltsanak.

A tözése erre való tekintettel igen szilárd volt s azon, hogy a parlamenti helyzet még mindig vizsgálatlan, egyszerűen tultette magát. Ha sikerülne a Magyarországgal való kiegyezés és a külfölddel való kereskedelmi szerződéseket a tizennegyedik szakasz alapján megkötöni, akkor a tözése a parlament működésével nem csak, hogy egyáltalán nem törődnek, hanem sokkal cseleszeribbnek tartanák, hogy egyáltalán semmi parlament sem volna, mert törvényhozó testületünk, jelenlegi összehallitása mellett, hasznos munkálkodására akkor sem lehet számítani, ha nem obstruálnák. A benyújtott törvényjavaslatokat nem bírálják meg szakszerűen, hanem pártvezetésből minden elképzelhető ürügy alatt küzdenek ellene s különösen a kormány gazdasági és pénzügyi javaslatait politikai úzerekedés tárgyává alakonylják le. Az új autonóm vámtarifa, valamint a Magyarországgal való kereskedelmi és vámszövetségi határozományai még ismeretlenek, de azért már most bizonyos, hogy bármilyenek lesznek is, a parlamentben a leghevesebben támadni fogják azokat. Ezzel a parlamentben uralkodó szellemet elégsé jellemzők. A spekuláció semmit sem óhajt jobban, mint hogy a parlament tővolittassék el s hogy a legfontosabb törvényeket a 14. §. alapján vagy más, nem alkotmányos módon intézzék el.

A függetlenségi pártkörökből

A függetlenségi és 48-as párt tagjai kevesen vannak most Budapesten. A pártkörben nem okozott a két kormány lemondási szándékának híre valami különösebb feltűnést. Ugy vélekednek, hogy 6 Felsőge alkalmasint nem fogadják el se a Széll Kálmán, se a Körber lemondását, hanem Széll Kálmán hajlani fog az osztrák álláspont felé, hogy a kiegyezés létrejöhsen. Ez esetben a függetlenségi párt természetesen igen határozott álláspontot fog elfoglalni a kiegyezés ellen, mely ily körülmények közt csak a magyar érdekek rovására jöhet létre. Egyébiránt a függetlenségi párt azt

— Főnöke? ... Ez lenne az a Clagny ...

— Követ? ...

— Ó ... ó ...

— Csakugyan, a mama mondotta, hogy ő igen jó erőben van ...

— Meghiszem azt! ... Egy érvel a házassága előtt, ötvenkilenc éves korában, még egy nagy fellütnést kellett szerezni kaland hőse volt ... Egy asszony, egy csinos asszony öngyilkosságát követett el érte ... vagy legalább is miatta ...

— Ah! ... És tudja ezt Clagnyne asszony! ...

— Négy nap óta! ... én beszéltem el, ugyanis, neki! ... No, de most már ideje, hogy áttőlözök! ...

Fiszán látta a fiatal ember arezén vége ment változásokból hogy a szerelem érzése már belekapott a lelkébe. Komolyan aggodott, hogy ez a szenvedély el ne hatalmaskodjék rajta. Végül saját magára terelődtek a gondolatjai. Nem ostobaság, ebben a korban egy kezér bölgyike bolondját járni! Különösen akkor, a mikor az a bölgyike egy jó barátának az eleje, mindene? ...

Mart Chateau-Lardon visszaemlékezett, hogy Clagny mindig inkább barátja, mint főnöke volt.

Bizonyos, hogy Biju forró szerelmet szilnel a férje iránt, de ő Chateau-Lardon igen jól tudta, hogy a fiatal asszony gyöngédsége nem őszinte.

Közben visszatért Martinie már teljesen áttőlözödvé. Szárka ruha volt rajta, a fején lapos sapka, a nyakendője pedig pompásan volt megkötve. A gomblyukában ott diszlegett a hervadásnak indult sárga rózsák.

— Ha visszajössz, szólsz, ugy-e? — monddotta Chateau-Lardon — mert aztútn én fogom fölkeresni Clagnyne asszonyt ...

— Igenis, bácsi! — választotta Jacques és üde ajkain egy mosoly futott végig.

— Gynyt úz belőlem, a gyerek — gondolta Chateau-Lardon, míg a távozó után pillantott — engem ép oly óreg bácsinak néz, mint Clagnyt! ... mig ő ... ime hódítóra indult! ... Most már érzem, hogy miért nem akart az elebb szivarozni ...

EGYETÉRTÉS

tartja, hogy Széll Kálmánnak most a legérősebben kellene megmaradnia amellett, hogy semmiben sem engedhet és inkább csakugyan le kellene mondania, semhogy állást az ország károsodása révén tartsa meg. Most itt volna az ideje, hogy a magyar kormány véget vessen az egész kiegyezkedési komédiának és újat egyengesse az önálló vánterületnek.

Felmondták az olasz szerződést.

A lapunk legutóbbi számában megbizható helyről közölt információt megerősíti a következő, immár hivatalos oldalról érkező értesítés:

Róma, decz. 29.

A Stefani-ügynökség a következőket közli: Az osztrák-magyar nagykovávet kormány megbízásából hivatalos jegyzékkel felmondta az Ausztria-Magyarország és Olaszország között fennálló kereskedelmi és hajózási szerződést, a mely e szerint 1903. december 31-én hatályát veszti. A felmondást kifejezetten azzal okolták meg, hogy az osztrák-magyar kormány már nemzetközi tekintetből is, lehetetlennek látja a borsvámzáradéknak 1903. december 31-én tul való fenn-tartását.

Bécsből is már délután jelentették a következőket:

Bécs, decz. 29.

A közös kormány felmondta az olasz kereskedelmi szerződést. Az a jegyzék, a melylyel a közös kormány tudatja, hogy a felmondás jogával, el, már elment s valószínűleg már Rómába is érkezett. E szerint a közös kormány az egész szerződést, nem pedig csupán annak egy részét mondta föl. A kereskedelmi szerződés 1903. december 31-én szünik meg.

Budapest, december 29.

A képviselőház ülése. A képviselőház december 31-ikén szerdán délelőtt 10 órakor ülést tart. A formális ülésen Széll Kálmán miniszterelnök bejárja a főrendek összehívhatatlanságáról szóló törvényjavaslatot.

A titeli választás. Türelmül táviratozzák, hogy a titeli kerület képviselőválasztását Fojnic István megyei főjegyző, mint választási elnök ma reggel 9 órakor megnyitotta. Mindkét jelölt: Jovanovics István és Miloszarjevics Mita szabadvölvi párti. A rend fontatására három század kalomságát és negyven esendőrt rendeltek ki. Déli 1 órakor a szavazatok ékkép osztottak meg: Jovanovics-ra 512-en szavaztak, míg Miloszarjevics-re 248 szavazatot adtak le. Második távirati jelentés szerint a mai képviselőválasztásán 84 szótöbbséggel Jovanovics Istvánt választották meg a kerület szabadvölvi párti képviselőjévé. Rendzavarás nem volt.

Az újvéri üdvözlések. Újén napján, a mint jelentették, a függetlenségi és 48-as párt üdvözölni fogja pártelnökét, Kössuth Ferencet. Az üdvözlő beszédet tudomás szerint Tóth János alakok mondja. A kormányvártan — így szól a Bud. Tud. jelentése — a pártagok délelőtt tíz órakor gyűnek egybe a szabadvölvi pártör helyiségében, a hol Pankovich József országgyűlési képviselő fogja báró Poldanniczky Frigyes pártelnökét üdvözölni, felüzenyegkor a miniszterelnökség épületébe vonulnak, a hol Hódosy Imre országgyűlési képviselő üdvözli a párt nevében a miniszterelnököt, majd a képviselőházba mennek, a hol gróf Apponyi Albert képviselőházi elnök a párt nevében Rohonyi Gyula országgyűlési képviselő intéz üdvözlő beszédet.

— Főnöke? ... Ez lenne az a Clagny ...

— Követ? ...

— Ó ... ó ...

— Csakugyan, a mama mondotta, hogy ő igen jó erőben van ...

— Meghiszem azt! ... Egy érvel a házassága előtt, ötvenkilenc éves korában, még egy nagy fellütnést kellett szerezni kaland hőse volt ... Egy asszony, egy csinos asszony öngyilkosságát követett el érte ... vagy legalább is miatta ...

— Ah! ... És tudja ezt Clagnyne asszony! ...

— Négy nap óta! ... én beszéltem el, ugyanis, neki! ... No, de most már ideje, hogy áttőlözök! ...

Fiszán látta a fiatal ember arezén vége ment változásokból hogy a szerelem érzése már belekapott a lelkébe. Komolyan aggodott, hogy ez a szenvedély el ne hatalmaskodjék rajta. Végül saját magára terelődtek a gondolatjai. Nem ostobaság, ebben a korban egy kezér bölgyike bolondját járni! Különösen akkor, a mikor az a bölgyike egy jó barátának az eleje, mindene? ...

Mart Chateau-Lardon visszaemlékezett, hogy Clagny mindig inkább barátja, mint főnöke volt.

Bizonyos, hogy Biju forró szerelmet szilnel a férje iránt, de ő Chateau-Lardon igen jól tudta, hogy a fiatal asszony gyöngédsége nem őszinte.

Közben visszatért Martinie már teljesen áttőlözödvé. Szárka ruha volt rajta, a fején lapos sapka, a nyakendője pedig pompásan volt megkötve. A gomblyukában ott diszlegett a hervadásnak indult sárga rózsák.

— Ha visszajössz, szólsz, ugy-e? — monddotta Chateau-Lardon — mert aztútn én fogom fölkeresni Clagnyne asszonyt ...

— Igenis, bácsi! — választotta Jacques és üde ajkain egy mosoly futott végig.

— Gynyt úz belőlem, a gyerek — gondolta Chateau-Lardon, míg a távozó után pillantott — engem ép oly óreg bácsinak néz, mint Clagnyt! ... mig ő ... ime hódítóra indult! ... Most már érzem, hogy miért nem akart az elebb szivarozni ...

— Főnöke? ... Ez lenne az a Clagny ...

— Követ? ...

— Ó ... ó ...

— Csakugyan, a mama mondotta, hogy ő igen jó erőben van ...

— Meghiszem azt! ... Egy érvel a házassága előtt, ötvenkilenc éves korában, még egy nagy fellütnést kellett szerezni kaland hőse volt ... Egy asszony, egy csinos asszony öngyilkosságát követett el érte ... vagy legalább is miatta ...

— Ah! ... És tudja ezt Clagnyne asszony! ...

— Négy nap óta! ... én beszéltem el, ugyanis, neki! ... No, de most már ideje, hogy áttőlözök! ...

Fiszán látta a fiatal ember arezén vége ment változásokból hogy a szerelem érzése már belekapott a lelkébe. Komolyan aggodott, hogy ez a szenvedély el ne hatalmaskodjék rajta. Végül saját magára terelődtek a gondolatjai. Nem ostobaság, ebben a korban egy kezér bölgyike bolondját járni! Különösen akkor, a mikor az a bölgyike egy jó barátának az eleje, mindene? ...

Mart Chateau-Lardon visszaemlékezett, hogy Clagny mindig inkább barátja, mint főnöke volt.

Bizonyos, hogy Biju forró szerelmet szilnel a férje iránt, de ő Chateau-Lardon igen jól tudta, hogy a fiatal asszony gyöngédsége nem őszinte.

Közben visszatért Martinie már teljesen áttőlözödvé. Szárka ruha volt rajta, a fején lapos sapka, a nyakendője pedig pompásan volt megkötve. A gomblyukában ott diszlegett a hervadásnak indult sárga rózsák.

— Ha visszajössz, szólsz, ugy-e? — monddotta Chateau-Lardon — mert aztútn én fogom fölkeresni Clagnyne asszonyt ...

— Igenis, bácsi! — választotta Jacques és üde ajkain egy mosoly futott végig.

— Gynyt úz belőlem, a gyerek — gondolta Chateau-Lardon, míg a távozó után pillantott — engem ép oly óreg bácsinak néz, mint Clagnyt! ... mig ő ... ime hódítóra indult! ... Most már érzem, hogy miért nem akart az elebb szivarozni ...

— Főnöke? ... Ez lenne az a Clagny ...

— Követ? ...

— Ó ... ó ...

— Csakugyan, a mama mondotta, hogy ő igen jó erőben van ...

— Meghiszem azt! ... Egy érvel a házassága előtt, ötvenkilenc éves korában, még egy nagy fellütnést kellett szerezni kaland hőse volt ... Egy asszony, egy csinos asszony öngyilkosságát követett el érte ... vagy legalább is miatta ...

— Ah! ... És tudja ezt Clagnyne asszony! ...

— Négy nap óta! ... én beszéltem el, ugyanis, neki! ... No, de most már ideje, hogy áttőlözök! ...

Fiszán látta a fiatal ember arezén vége ment változásokból hogy a szerelem érzése már belekapott a lelkébe. Komolyan aggodott, hogy ez a szenvedély el ne hatalmaskodjék rajta. Végül saját magára terelődtek a gondolatjai. Nem ostobaság, ebben a korban egy kezér bölgyike bolondját járni! Különösen akkor, a mikor az a bölgyike egy jó barátának az eleje, mindene? ...

Mart Chateau-Lardon visszaemlékezett, hogy Clagny mindig inkább barátja, mint főnöke volt.

Bizonyos, hogy Biju forró szerelmet szilnel a férje iránt, de ő Chateau-Lardon igen jól tudta, hogy a fiatal asszony gyöngédsége nem őszinte.

Közben visszatért Martinie már teljesen áttőlözödvé. Szárka ruha volt rajta, a fején lapos sapka, a nyakendője pedig pompásan volt megkötve. A gomblyukában ott diszlegett a hervadásnak indult sárga rózsák.

— Ha visszajössz, szólsz, ugy-e? — monddotta Chateau-Lardon — mert aztútn én fogom fölkeresni Clagnyne asszonyt ...

— Igenis, bácsi! — választotta Jacques és üde ajkain egy mosoly futott végig.

— Gynyt úz belőlem, a gyerek — gondolta Chateau-Lardon, míg a távozó után pillantott — engem ép oly óreg bácsinak néz, mint Clagnyt! ... mig ő ... ime hódítóra indult! ... Most már érzem, hogy miért nem akart az elebb szivarozni ...

— Főnöke? ... Ez lenne az a Clagny ...

— Követ? ...

— Ó ... ó ...

— Csakugyan, a mama mondotta, hogy ő igen jó erőben van ...

— Meghiszem azt! ... Egy érvel a házassága előtt, ötvenkilenc éves korában, még egy nagy fellütnést kellett szerezni kaland hőse volt ... Egy asszony, egy csinos asszony öngyilkosságát követett el érte ... vagy legalább is miatta ...

— Ah! ... És tudja ezt Clagnyne asszony! ...

— Négy nap óta! ... én beszéltem el, ugyanis, neki! ... No, de most már ideje, hogy áttőlözök! ...

Fiszán látta a fiatal ember arezén vége ment változásokból hogy a szerelem érzése már belekapott a lelkébe. Komolyan aggodott, hogy ez a szenvedély el ne hatalmaskodjék rajta. Végül saját magára terelődtek a gondolatjai. Nem ostobaság, ebben a korban egy kezér bölgyike bolondját járni! Különösen akkor, a mikor az a bölgyike egy jó barátának az eleje, mindene? ...

Mart Chateau-Lardon visszaemlékezett, hogy Clagny mindig inkább barátja, mint főnöke volt.

Bizonyos, hogy Biju forró szerelmet szilnel a férje iránt, de ő Chateau-Lardon igen jól tudta, hogy a fiatal asszony gyöngédsége nem őszinte.

Közben visszatért Martinie már teljesen áttőlözödvé. Szárka ruha volt rajta, a fején lapos sapka, a nyakendője pedig pompásan volt megkötve. A gomblyukában ott diszlegett a hervadásnak indult sárga rózsák.

— Ha visszajössz, szólsz, ugy-e? — monddotta Chateau-Lardon — mert aztútn én fogom fölkeresni Clagnyne asszonyt ...

— Igenis, bácsi! — választotta Jacques és üde ajkain egy mosoly futott végig.

— Gynyt úz belőlem, a gyerek — gondolta Chateau-Lardon, míg a távozó után pillantott — engem ép oly óreg bácsinak néz, mint Clagnyt! ... mig ő ... ime hódítóra indult! ... Most már érzem, hogy miért nem akart az elebb szivarozni ...

— Főnöke? ... Ez lenne az a Clagny ...

— Követ? ...

— Ó ... ó ...

— Csakugyan, a mama mondotta, hogy ő igen jó erőben van ...

— Meghiszem azt! ... Egy érvel a házassága előtt, ötvenkilenc éves korában, még egy nagy fellütnést kellett szerezni kaland hőse volt ... Egy asszony, egy csinos asszony öngyilkosságát követett el érte ... vagy legalább is miatta ...

— Ah! ... És tudja ezt Clagnyne asszony! ...

— Négy nap óta! ... én beszéltem el, ugyanis, neki! ... No, de most már ideje, hogy áttőlözök! ...

Fiszán látta a fiatal ember arezén vége ment változásokból hogy a szerelem érzése már belekapott a lelkébe. Komolyan aggodott, hogy ez a szenvedély el ne hatalmaskodjék rajta. Végül saját magára terelődtek a gondolatjai. Nem ostobaság, ebben a korban egy kezér bölgyike bolondját járni! Különösen akkor, a mikor az a bölgyike egy jó barátának az eleje, mindene? ...

Mart Chateau-Lardon visszaemlékezett, hogy Clagny mindig inkább barátja, mint főnöke volt.

Bizonyos, hogy Biju forró szerelmet szilnel a férje iránt, de ő Chateau-Lardon igen jól tudta, hogy a fiatal asszony gyöngédsége nem őszinte.

Közben visszatért Martinie már teljesen áttőlözödvé. Szárka ruha volt rajta, a fején lapos sapka, a nyakendője pedig pompásan volt megkötve. A gomblyukában ott diszlegett a hervadásnak indult sárga rózsák.

— Ha visszajössz, szólsz, ugy-e? — monddotta Chateau-Lardon — mert aztútn én fogom fölkeresni Clagnyne asszonyt ...

— Igenis, bácsi! — választotta Jacques és üde ajkain egy mosoly futott végig.

— Gynyt úz belőlem, a gyerek — gondolta Chateau-Lardon, míg a távozó után pillantott — engem ép oly óreg bácsinak néz, mint Clagnyt! ... mig ő ... ime hódítóra indult! ... Most már érzem, hogy miért nem akart az elebb szivarozni ...

— Főnöke? ... Ez lenne az a Clagny ...

— Követ? ...

— Ó ... ó ...

— Csakugyan, a mama mondotta, hogy ő igen jó erőben van ...

— Meghiszem azt! ... Egy érvel a házassága előtt, ötvenkilenc éves korában, még egy nagy fellütnést kellett szerezni kaland hőse volt ... Egy asszony, egy csinos asszony öngyilkosságát követett el érte ... vagy legalább is miatta ...

— Ah! ... És tudja ezt Clagnyne asszony! ...

— Négy nap óta! ... én beszéltem el, ugyanis, neki! ... No, de most már ideje, hogy áttőlözök! ...

Fiszán látta a fiatal ember arezén vége ment változásokból hogy a szerelem érzése már belekapott a lelkébe. Komolyan aggodott, hogy ez a szenvedély el ne hatalmaskodjék rajta. Végül saját magára terelődtek a gondolatjai. Nem ostobaság, ebben a korban egy kezér bölgyike bolondját járni! Különösen akkor, a mikor az a bölgyike egy jó barátának az eleje, mindene? ...

Mart Chateau-Lardon visszaemlékezett, hogy Clagny mindig inkább barátja, mint főnöke volt.

Bizonyos, hogy Biju forró szerelmet szilnel a férje iránt, de ő Chateau-Lardon igen jól tudta, hogy a fiatal asszony gyöngédsége nem őszinte.

Közben visszatért Martinie már teljesen áttőlözödvé. Szárka ruha volt rajta, a fején lapos sapka, a nyakendője pedig pompásan volt megkötve. A gomblyukában ott diszlegett a hervadásnak indult sárga rózsák.

— Ha visszajössz, szólsz, ugy-e? — monddotta Chateau-Lardon — mert aztútn én fogom fölkeresni Clagnyne asszonyt ...

— Igenis, bácsi! — választotta Jacques és üde ajkain egy mosoly futott végig.

— Gynyt úz belőlem, a gyerek — gondolta Chateau-Lardon, míg a távozó után pillantott — engem ép oly óreg bácsinak néz, mint Clagnyt! ... mig ő ... ime hódítóra indult! ... Most már érzem, hogy miért nem akart az elebb szivarozni ...

— Főnöke? ... Ez lenne az a Clagny ...

— Követ? ...

— Ó ... ó ...

— Csakugyan, a mama mondotta, hogy ő igen jó erőben van ...

— Meghiszem azt! ... Egy érvel a házassága előtt, ötvenkilenc éves korában, még egy nagy fellütnést kellett szerezni kaland hőse volt ... Egy asszony, egy csinos asszony öngyilkosságát követett el érte ... vagy legalább is miatta ...

— Ah! ... És tudja ezt Clagnyne asszony! ...

— Négy nap óta! ... én beszéltem el, ugyanis, neki! ... No, de most már ideje, hogy áttőlözök! ...

Fiszán látta a fiatal ember arezén vége ment változásokból hogy a szerelem érzése már belekapott a lelkébe. Komolyan aggodott, hogy ez a szenvedély el ne hatalmaskodjék rajta. Végül saját magára terelődtek a gondolatjai. Nem ostobaság, ebben a korban egy kezér bölgyike bolondját járni! Különösen akkor, a mikor az a bölgyike egy jó barátának az eleje, mindene? ...

Mart Chateau-Lardon visszaemlékezett, hogy Clagny mindig inkább barátja, mint főnöke volt.

Bizonyos, hogy Biju forró szerelmet szilnel a férje iránt, de ő Chateau-Lardon igen jól tudta, hogy a fiatal asszony gyöngédsége nem őszinte.

Közben visszatért Martinie már teljesen áttőlözödvé. Szárka ruha volt rajta, a fején lapos sapka, a nyakendője pedig pompásan volt megkötve. A gomblyukában ott diszlegett a hervadásnak indult sárga rózsák.

— Ha visszajössz, szólsz, ugy-e? — monddotta Chateau-Lardon — mert aztútn én fogom fölkeresni Clagnyne asszonyt ...

— Igenis, bácsi! — választotta Jacques és üde ajkain egy mosoly futott végig.

— Gynyt úz belőlem, a gyerek — gondolta Chateau-Lardon, míg a távozó után pillantott — engem ép oly óreg bácsinak néz, mint Clagnyt! ... mig ő ... ime hódítóra indult! ... Most már érzem, hogy miért nem akart az elebb szivarozni ...

— Főnöke? ... Ez lenne az a Clagny ...

— Követ? ...

— Ó ... ó ...

— Csakugyan, a mama mondotta, hogy ő igen jó erőben van ...

— Meghiszem azt! ... Egy érvel a házassága előtt, ötvenkilenc éves korában, még egy nagy fellütnést kellett szerezni kaland hőse volt ... Egy asszony, egy csinos asszony öngyilkosságát követett el érte ... vagy legalább is miatta ...

— Ah! ... És tudja ezt Clagnyne asszony! ...

— Négy nap óta! ... én beszéltem el, ugyanis, neki! ... No, de most már ideje, hogy áttőlözök! ...

Fiszán látta a fiatal ember arezén vége ment változásokból hogy a szerelem érzése már belekapott a lelkébe. Komolyan aggodott, hogy ez a szenvedély el ne hatalmaskodjék rajta. Végül saját magára terelődtek a gondolatjai. Nem ostobaság, ebben a korban egy kezér bölgyike bolondját járni! Különösen akkor, a mikor az a bölgyike egy jó barátának az eleje, mindene? ...

Mart Chateau-Lardon visszaemlékezett, hogy Clagny mindig inkább barátja, mint főnöke volt.

Bizonyos, hogy Biju forró szerelmet szilnel a férje iránt, de ő Chateau-Lardon igen jól tudta, hogy a fiatal asszony gyöngédsége nem őszinte.

Közben visszatért Martinie már teljesen áttőlözödvé. Szárka ruha volt rajta, a fején lapos sapka, a nyakendője pedig pompásan volt megkötve. A gomblyukában ott diszlegett a hervadásnak indult sárga rózsák.

— Ha visszajössz, szólsz, ugy-e? — monddotta Chateau-Lardon — mert aztútn én fogom fölkeresni Clagnyne asszonyt ...

— Igenis, bácsi! — választotta Jacques és üde ajkain egy mosoly futott végig.

— Gynyt úz belőlem, a gyerek — gondolta Chateau-Lardon, míg a távozó után pillantott — engem ép oly óreg bácsinak néz, mint Clagnyt! ... mig ő ... ime hódítóra indult! ... Most már érzem, hogy miért nem akart az elebb szivarozni ...

— Főnöke? ... Ez lenne az a Clagny ...

— Követ? ...

— Ó ... ó ...

— Csakugyan, a mama mondotta, hogy ő igen jó erőben van ...

— Meghiszem azt! ... Egy érvel a házassága előtt, ötvenkilenc éves korában, még egy nagy fellütnést kellett szerezni kaland hőse volt ... Egy asszony, egy csinos asszony öngyilkosságát követett el érte ... vagy legalább is miatta ...

— Ah! ... És tudja ezt Clagnyne asszony! ...

— Négy nap óta! ... én beszéltem el, ugyanis, neki! ... No, de most már ideje, hogy áttőlözök! ...

Fiszán látta a fiatal ember arezén vége ment változásokból hogy a szerelem érzése már belekapott a lelkébe. Komolyan aggodott, hogy ez a szenvedély el ne hatalmaskodjék rajta. Végül saját magára terelődtek a gondolatjai. Nem ostobaság, ebben a korban egy kezér bölgyike bolondját járni! Különösen akkor, a mikor az a bölgyike egy jó barátának az eleje, mindene? ...

Mart Chateau-Lardon visszaemlékezett, hogy Clagny mindig inkább barátja, mint főnöke volt.</

EGYETÉRTÉS

KÜLFÖLDI ÉRTEKTŐZSÉK.

Berlin, december 29. (Tűzdeli tudósítás.) A tűzdeli szállítás... Berli... Berlin, december 29. (Tűzdeli tudósítás.)

Rozs áprilisra... Tengeri májusra... Zab áprilisra... Déltúni forgalom: Noha a déltúni tőzsdei nagyobb volt a forgalom...

Terménytőzsde.

A terménytőzsde ma a következő áratok fizetett: Sertészsír... Déltúni 4 óra 30 perces záróárak:

Értéktőzsde.

Változatlan élénk vételkedv mellett ma is igen kedvező volt a hangulat. A spekuláció érdekelt...

KÖZLEKEDÉS.

Forgalmi akadály. Klenk és Sabac közölt az átkelési forgalmat a Száva erőszárazlása miatt megszüntették.

VEGYES KÖZLEMÉNYEK.

Budapest—new-yorki levélközvetítés. A posta és távirat-gazdaság arra való tekintettel, hogy a nagyközönség, főleg pedig a kereskedővilág tájékozott nyelhesen New-Yorkba s általában Észak-Amerikába címzett leveleknek...

Uj távbeszélő központok. Láng Lajos kereskedelmi miniszter a gyulafelhárvai I. számú, a dévai, maroslyeji és vajdasági posta és távirat-hivatalokban berendezett távbeszélő központok bevonatára a belföldi interurban távbeszélő forgalomba.

A BUDAPESTI ÁRU- ÉS ÉRTÉKTŐZSDE. Gabonátőzsde.

Mint hogy a malmok a vételtől ismét meglehetősen tartózkodtak, az eladók csupán kocsirakományokat kínáltak, melyeket főképp a fehérrépgyártók vettek meg, mintegy 5 fillérért olcsóbban adtak el, míg nagyobb tételeket egyáltalán nem bocsátottak árba.

BÉCSI GABONÁTŐZSDE.

Bécs, decz. 29. (Az Egyetértés távirata.) Az enyhe időjárás és kedvezőtlen kiviteli viszonyok miatt az üzlet irányzata lanyha. Buza, rozs 5 fillérért olcsóbban kelt. Kötötték: buza tavaszra 7.79, rozs tavaszra 6.97, zab tavaszra 6.48.

BÉCSI ÉRTEKTŐZSDE

Bécs, decz. 29. (Az Egyetértés távirata.) Az előződének barátságos hangulat mellett élénk forgalom volt egy vezető comliase-értékfelekben, mint a sorompó-papírokban. Hírlétszények felezési és budapesti vásárlásokra emelkedtek. A lényartékek körül a pangás, vasúti- és az alpesi részvények vettek élénkben. Az irányzat folyton szilárd volt.

ÜZLETI TUDÓSÍTÁSOK.

A központi vásároson árak. A központi vásároson ma (nagyban) eladott élelmi cikkek ára december 29-én.

Sertés kereskedelmi csarnok.

Budapest-Kőbányán. Kőbánya, decz. 29. Hízlalt sertésárak: I. Magyar elsőrendű: Öreg nehez (páronként) 100 kgron felül 113—116 f. Közép (páronként) 100—400 kgron felül sulyban — fillér (páronként) 300—400 kgron felül sulyban — fillér (páronként) 320—330 kgron felül sulyban — fillér (páronként) 251—320 kgron felül sulyban — fillér (páronként) 117—118 f. Szeletelt: Nehez (páronként) 200 kgr. felül sulyban — fillér (páronként) 113—116 f. Közép (páronként) 240—260 kgron sulyban — fillér (páronként) 110—113 f. Könyv (páronként) 240 kgron sulyban — fillér (páronként) 108—110 fillér.

Sertés-konzumvásár.

Budapest, decz. 29. (A székesfehérvári sertésár és közzététel intézőségének jelentése.) Felhajtás összege 725 drb. Előző napi eladatlannal maradvány 168 drb, összesen 893 drb. Eladott 874 drb. Eladatlannal maradvány 19 drb. A vésztési irányzata élénk. — Következni árak jegyzetelték: Zsír-érték: Öreg Irendő 350 kgron felül — fillér, II. rendű 280—350 kgron 88—94 fillérig, II. rendű selejtje 82—90 fillérig, silány — fill. ig, fiatal nehez 300 kgron felül 90—100 fillérig, fiatal kö-

zép 290—300 kgrig 94—100 f. ig, fiatal könnyű 220 kgr. 84—94 fillérig, silány — fill. ig, malac — fillérig. Árak minden levonás nélkül kilogrammonként elősúlyban.

Budapest, decz. 29. Felhajtott 245 darab juh. Egység árak: Irendő ürükrék — fill. kilogrammonként, kivételesen — fillér (— koroná páronként), Középmérségű ürü 46 — fillérig (36 — kor. páronként), Kosokért fillérig kgrként (— K páronként). Racza-juhok — fill. kgrként (15.— 22.— kor. páronként) Szerbiai juh — fillér kilogrammonként (— kor. páronként). Anyajuhokért fillér kgrként (— koronáig páronként). Kiverési juhokért — fillér kgrként (— kor. páronként). Kecsék — kor. páronként. A kis felhajtás folytán az üzlet nem fejlődhetett.

Bécsi vágó marhavásár.

Bécs, (St.-Marx), decz. 29. (Az Egyetértés távirata.) A mai vásárra felhajtott 1959 magyarországi, 575 galiciai, 24 bukovinai és 521 németországi vágómarhát, összesen tehát 3059 darabot. A szükségesnél meg nem felelő felhajtás miatt a prima minőségű hizott ökrök 1—2 koronával drágábban kelttek. A bikavásaron élénk üzlet volt. 2—3 koronával jobb árak mellett. Jeyeznek: magyar elsőrendű hizott ökrök 74—80 korona, másodrendűek 64—73 korona, harmadrendűek 56—63 k. galiciai elsőrendűek 74—78 k., másodrendűek 6—73 k., harmadrendűek 60—67 k., németországi elsőrendű hizott ökrök 80—87 koronával, kivételesen 88 kor., másodrendűek 70—79 korona, harmadrendűek 62—69 koronával, silányabb hizott és parasztozók 60—70 k., bikák 48—70 k., kivételesen 72 k., tehének 50—66 k., bivalyok 38—48 k.; mind 100 kőlöngként, elősúlyban, fogyasztási adó nélkül.

Kivonat a hivatalos lapból.

Kinevezések. A honvédelmi miniszter dr. Papnek József diktator miniszteri fogalmazó-gyakorlatot segélydjás, dr. Neuwirth Alfréd az államudományi dokortól és Farkas Imre végzett joghallgató általani miniszteri fogalmazó-gyakorlatot nevezték ki. Az igazságügyminiszter Sipes György hajdu-szoboszlói járásbírói díjokat a doroskei és Riedl Ákos közbiztonsági járásbírói díjokat a nagy-balmazújvárosi járásbírói díjokat, Kármácz Ilona rákospalotai javítóintézet elsőosztályos gyakorlatos intézetvezető családfogyakornokot ügyvezető, Bácsia Flórián tanítót a gölecei volt határőrök közegyei elnöke iskolához egyelőre ideiglenes minőségben rendelt tanítótól nevezte ki. — A budapesti ifjúsági elnöke dr. Haimann Béla indult lakos a budapesti ifjúsági elnöke díjas a kassai ifjúsági elnöke Belyna Dező joghallgató általani joggyakornokát nevezte. — A szombathelyi pénzügyigazgatóság Papp József szombathelyi lakos a szombathelyi adóhivatalhoz joggyakornokká nevezte ki.

Különfélék.

Téli reggel. Nem nézem régen ilyen kedvel a kék eget, mint újra ma. Szívembe szállt a téli reggel Elomló úde aranya. Ó teli reggel tiszta esőndjél Vidám ez óra s halgatag. Az utca finom derbe' födre, Az egen edes sugarak.

Szerkesztői üzenetek.

(Levélben nem válaszolunk, de e rovatban a hozzárt kitűzött tudakozásokra készséggel felelünk.) Többeknek. Karácsonyi számunkat, a mely mindenfelé máfó feltűntet, annyira elkapkodták, hogy a kiadóhivatal rendelkezésére egy példány sem maradt. Dr. Zs. N.-Kécs. Ha tőled képződött az ásványvíz palackozás felekén, az annak a jele, hogy az ásványvíz már régi tudósít; ilyen fűledéses ásványvíz semmit sem ér. A néha hónapos, vagy pláne éves ásványvíznek semmiféle hatása többé nincsen. De meg a közönséges ivóvizet sem pótolhatja az ilyen régi ásványvíz, mert nincsen benne oxigén, az az gúttó, feltűrtő gaz, mely az ivóvizet olyan izetlenség teszi. Az olyan ásványvíz, melyben már tőled képződött, a szervezetre semmiféle különös jó hatással nincsen azért, mert az az alkatrészel, a melyek különben az ásványvízzel járó hatást kifejtene, különben, abban a vízben többé nincsenek bent, hanem a palackozás felekén. A friss ásványvízben ezek az ásványi alkatrészek a vízben feloldva usznak.

Szerkesztői üzenetek.

(Levélben nem válaszolunk, de e rovatban a hozzárt kitűzött tudakozásokra készséggel felelünk.) Többeknek. Karácsonyi számunkat, a mely mindenfelé máfó feltűntet, annyira elkapkodták, hogy a kiadóhivatal rendelkezésére egy példány sem maradt. Dr. Zs. N.-Kécs. Ha tőled képződött az ásványvíz palackozás felekén, az annak a jele, hogy az ásványvíz már régi tudósít; ilyen fűledéses ásványvíz semmit sem ér. A néha hónapos, vagy pláne éves ásványvíznek semmiféle hatása többé nincsen. De meg a közönséges ivóvizet sem pótolhatja az ilyen régi ásványvíz, mert nincsen benne oxigén, az az gúttó, feltűrtő gaz, mely az ivóvizet olyan izetlenség teszi. Az olyan ásványvíz, melyben már tőled képződött, a szervezetre semmiféle különös jó hatással nincsen azért, mert az az alkatrészel, a melyek különben az ásványvízzel járó hatást kifejtene, különben, abban a vízben többé nincsenek bent, hanem a palackozás felekén. A friss ásványvízben ezek az ásványi alkatrészek a vízben feloldva usznak.

Szerkesztői üzenetek.

(Levélben nem válaszolunk, de e rovatban a hozzárt kitűzött tudakozásokra készséggel felelünk.) Többeknek. Karácsonyi számunkat, a mely mindenfelé máfó feltűntet, annyira elkapkodták, hogy a kiadóhivatal rendelkezésére egy példány sem maradt. Dr. Zs. N.-Kécs. Ha tőled képződött az ásványvíz palackozás felekén, az annak a jele, hogy az ásványvíz már régi tudósít; ilyen fűledéses ásványvíz semmit sem ér. A néha hónapos, vagy pláne éves ásványvíznek semmiféle hatása többé nincsen. De meg a közönséges ivóvizet sem pótolhatja az ilyen régi ásványvíz, mert nincsen benne oxigén, az az gúttó, feltűrtő gaz, mely az ivóvizet olyan izetlenség teszi. Az olyan ásványvíz, melyben már tőled képződött, a szervezetre semmiféle különös jó hatással nincsen azért, mert az az alkatrészel, a melyek különben az ásványvízzel járó hatást kifejtene, különben, abban a vízben többé nincsenek bent, hanem a palackozás felekén. A friss ásványvízben ezek az ásványi alkatrészek a vízben feloldva usznak.

Szerkesztői üzenetek.

Table with 5 columns: M. kir. Operaház, Nemzeti színház, Vígyszínház, Népszínház, Magyar színház, Uránia. Rows include Szécska, Csúrtörtök, Pentek, Szombat, Vasárnap.

Advertisement for 'Kedd, december 30.' featuring various products and prices, including 'Egyetlen', 'Közlekedés', 'Vegyes közlemények', and 'Különfélék'.

